

- 25 ^аКогато говори сладкодумно, да го не вѣруваши;
Защото и ма седмь мерзости въ сърдце-
то му.
- 26 Който покрива омразж-тѣ съ лъстъ,
Лукавство-то му ще ся яви въ срѣдъ
събраніе-то.
- 27 ^аКойто копае ровъ, ще падне въ него:
И камъкъ-тѣ ще ся върне вързъ тогозъ
който го търкаля.
- 28 Лъжливый языкъ мрази угнѣтаемы-тѣ
отъ него:
И ласкателны-тѣ уста работятъ съзы-
пуваніе.

ГЛАВА 27.

- 1 ^аНе ся хвали за утрѣшній-тѣ день:
Защото не знаешъ що ще да роди день-тѣ.
- 2 ^аНека ти хвали другу, а не уста-та ти:
Чуждъ, а не устни-тѣ ти.
- 3 Камъкъ-тѣ е тежъкъ и пѣсъкъ-тѣ товаръ,
Но гнѣвъ-тѣ на безумный-тѣ е по тежъкъ
и отъ дѣвъ-тѣ.
- 4 Яростъ-та е лютя, и гнѣвъ-тѣ е буйниъ:
«Но кой може да устои прѣдъ ревностъ-тѣ?»
- 5 ^аЯвно-то обличеніе е по добро
Отъ скрышиж-тѣ любовъ.
- 6 Удари отъ пріятель сѫ искренни,
А цѣлувки отъ непріятели, изобили.
- 7 Насилена душа ся отвраща отъ сотъ:
«А на гладиц-тѣ душа всяко горчично е
сладко.
- 8 Както птица която ся скита отъ гнѣздо-
то си,
Така е человѣкъ който ся скита отъ
мѣсто-то си.
- 9 Мести-тѣ и каденія-та веселятъ сърдце-то,
А сладостъ-та на пріятеля чрѣзъ сърдеч-
ный-тѣ съвѣтъ.
- 10 Не оставай пріятеля си и пріятеля на
отца си:
И въ домъ-тѣ на брата си не влѣзвай въ
день-тѣ на злочастіе-то си;
- ^аПо добрѣ съсѣдъ близу неже братъ да-
леко.
- 11 Сыне мой, ^абѣди мудръ, и весели сърд-
це-то ми,
«За да имамъ що да отговарямъ на опо-
гозъ който мя укорява.
- 12 ^аБлагоразумній-тѣ прѣдвижа зло-то, и ся
укрыва;
А неразумни-тѣ напрѣдуватъ, и ся нака-
зуватъ.
- 13 ^аЗеми дрехж-тѣ на тогозъ който ся по-
лучава за страненъ:

- И земи залогъ отъ оногозъ който бы сѧ
поручилъ за чуждъ женжъ.
- 14 Който става рано и благославя съ голѣмъ
гласъ ближній-тѣ си,
Ще ся счете като че го кѣлне.
- 15 ^аНепрѣстанно капаніе въ дъжделивъ день,
И сварлива жена, подобны сѫ:
- 16 Който ѹкъ кръе, кръе иѣтрѣ-тѣ,
И масть-та ся явява въ десницж-тѣ му.
- 17 Желѣзо острѣ желѣзо:
И человѣкъ остри лице-то на пріятеля си.
- 18 ^аКойто пази смоковницж-тѣ ще яде
плодъ-тѣ ѝ:
И който пази господаря си ще ся почте.
- 19 Както у водж-тѣ сѧ явява лице на лице,
Така человѣческо сърдце на человѣка.
- 20 ^аАдъ и погыбелъ-та не ся насыщать:
«И очи-тѣ на человѣка не ся насыщать.
- 21 ^аГорнило за сребро-то и пещъ за злато-то:
А человѣкъ, за уста-та на хваленіе-то му.
- 22 ^аРако сгрухашъ и съ черисло безумній-тѣ
въ кутель между грухано жито,
Безуміе-то му иѣма да ся отѣди отъ него.
- 23 Внимай да познавашъ състояніе-то на
стада-та си;
Имай грижъ за добытъ-тѣ си;
- 24 Защото богатство-то не е вѣчно:
Нито вѣнецъ-тѣ е изъ родъ въ родъ.
- 25 ^аТрѣба-та никне и зеле-то ся появява:
И бѣлки-тѣ на горы-тѣ ся берѣтъ.
- 26 Агнета-та ще ти сѫ за дрехы,
И ярци-тѣ за цѣнж-тѣ на нивж-тѣ:
- 27 И ще имашъ изобилио козіе млѣко за хра-
нѣ-тѣ си,
За хранж-тѣ на домъ-тѣ си, и за жи-
вотъ-тѣ на слуги-нѣ-тѣ си.

ГЛАВА 28.

- 1 ^аНечестиви-тѣ бѣгатъ, безъ да ги гони
нѣкой:
- А праведни-тѣ имать дѣрзновеніе като
млада лѣтъ.
- 2 Поради прѣстажленія-та на мѣсто-то мно-
зина быватъ начальници-тѣ му;
Но чрѣзъ уменъ и вѣщъ человѣкъ, жи-
телство-то му ще бѫде трайно.
- 3 ^аСиромахъ человѣкъ и да насилива ни-
ши-тѣ
Като пороенъ дѣждъ е който не дава хлѣбъ.
- 4 ^аКоито оставя законъ-тѣ, хвалиятъ не-
честиви-тѣ;
- ^аНо които пазятъ законъ-тѣ, противявъ
си тѣмъ.
- 5 ^аДоши-тѣ человѣци не разумѣватъ пра-
восаждіе;

^а Псал. 28; 3. Іер. 9; 8.
^а Псал. 7; 15, 16, 9; 15, 10;
2. 57; 6. Гл. 28; 10. Еккл.
10; 8.
—
^а Лук. 12; 19, 20. Іак. 4; 13
и др.
^а Гл. 25; 27.
^а 1 Йона. 3; 12.

^а Гл. 28; 23. Гал. 2; 14.
^а Псал. 141; 5.
^а Іов. 6; 7.
^а Гл. 17; 17. 18; 24. Вим. Гл.
19; 7.
^а Гл. 10; 1. 23; 15, 24.
^а Псал. 127; 5.
^а Гл. 22; 3.
^а Иск. 22; 26. Гл. 20; 16.

^а Лев. 26; 17, 36. Псал.
53; 5.
^а 1 Кор. 9; 7, 13.
^а Гл. 30; 16. Авв. 2; 5.
^а Еккл. 1; 8; 6; 7.
^а Гл. 17; 3.
^а Гл. 23; 35. Иса. 1; 5. Іер.
5; 3.
^а Псал. 104; 14.

^а Лев. 26; 17, 36. Псал.
53; 5.
^а Мат. 18; 28.
^а Псал. 10; 3; 49; 18. Рим.
1; 32.
^а 3 Іак. 18; 18, 2 ^а Мат. 2
7. 1; 4. Ефес. 5; 11.
^а Псал. 92; 6.